

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 12 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSO Zofia Lehmann

Protokolant:Starszy sekretarz sądowy Elżbieta Witaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2018 r. w Poznaniu na rozprawie sprawy z powództwa

(...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., ul. (...), (...)-(...) W.

przeciwko M. K., zam. (...), (...)-(...) O.

R. K., zam. (...), (...)-(...) O.

- roszczenia z umów bankowych innych

I. Zasądza od pozwanych na rzecz powoda kwotę 87.286,89,-zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty kapitału kredytu tj. od kwoty 85.438,18,-zł za okres od dnia 16 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty skapitalizowanych odsetek tj. od kwoty 1.848,71,-zł od dnia 23 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty.

II. Kosztami niniejszego postępowania obciąża pozwanych i w związku z tym:

a. zasądza od nich na rzecz powoda kwotę 4.365,-zł z tytułu zwrotu uiszczonej przez niego opłaty sądowej oraz kwotę 5.400,-zł z tytułu zwrotu poniesionego przez niego kosztu jego procesowego zastępstwa.

SSO Zofia Lehmann

Sygn. akt XII C 693/18 Uzasadnienie

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., działając przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, pozwem z dnia 17 stycznia 2018 roku wniesionym do Sądu RejonowegoL. (...)w elektronicznym postępowaniu upominawczym w tym samym dniu wniósł o zasądzenie od pozwanych M. K. i R. K. in solidum na jego rzecz:

-kwoty w wysokości 87.286,89,-zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 16 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty,

-zwrotu kosztów sądowych tej sprawy w wysokości 1.092,- zł

-zwrotu kosztów jego zastępstwa procesowego - według norm przepisanych.

W uzasadnieniu tego podał, że na dochodzoną przez niego kwotę składają się:

a) w wysokości 85.438,18,- zł z tytułu kapitału kredytu,

b) w wysokości 1.684,86,- zł z tytułu odsetek umownych naliczonych za okres od dnia 19 września 2017roku do dnia 4 stycznia 2018 roku,

c) W wysokości 163,86,-zł z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczonych od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 5 stycznia 2018 roku do dnia 14 stycznia 2018 roku - czyli do dnia poprzedzającego wystawienie wyciągu z ksiąg bankowych.

Nadto podał, że pozwana nie wywiązywała się z zawartej z nim umowy kredytu, co było przyczyną jej wypowiedzenia przez niego - pozwany wyraził zgodę na zaciągnięcie zobowiązania przez nią, zatem wniósł o ograniczenie jego odpowiedzialności do majątku objętego ich majątkową wspólnością ustawową małżeńską (k. 3-5 akt).

l

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 28 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy L. (...)wydał nakaz zapłaty uwzględniający to żądanie (k. 7 akt).

Pozwani, działając samodzielnie, wnieśli od niego sprzeciw zaskarżając nakaz w całości domagając się oddalenia powództwa powoda w całości oraz zasądzenia od niego na ich rzecz zwrotu kosztów niniejszego postępowania - według norm przepisanych. Zarzucili mu oni brak udowodnienia przez niego wysokości dochodzonego roszczenia; brak po jego stronie legitymacji czynnej w tej sprawie; brak wykazania przez niego wysokości należności głównej, brak wykazania przez niego podstawy wypowiedzenia pozwanej cyt. umowy kredytowej; brak wykazania przez niego wymagalności jego roszczenia; brak skutecznego doręczenia im przez niego wezwania do zapłaty; brak skutecznego doręczenia pozwanej wypowiedzenia wskazanej umowy oraz brak wyliczenia udostępnionej pozwanej kwoty z uwzględnieniem dokonanych przez nią wpłat do dnia wniesienia powództwa w tej sprawie; brak wskazania przez niego sposobu wyliczenia odsetek umownych i karnych oraz sposobu zaliczenia poszczególnych wpłat na poczet wymagalnych kwot kapitału i odsetek; podnieśli także zarzut przedawnienia roszczenia powoda w całości. Poza tym podnieśli argumenty, że udzielając kredytu ich do jego obowiązkowego ubezpieczenia oraz, że nie mieli możliwości zapoznania się ze szczegółami tego dotyczącymi; że powód dochodzi on dwukrotnie naliczonych odsetek, które - w ich ocenie - są niezasadne. Wnieśli także o to, aby w przypadku uwzględnienia powództwa powoda rozłożyć im zasądzone świadczenie na raty. (k. 8-20 akt).

Postanowieniem z dnia 26 marca 2018 roku Sąd Rejonowy L. (...)przekazał niniejszą sprawę do Sądu Okręgowego w Poznaniu, jako właściwego do jej rozpoznania (k. 23 akt).

W piśmie z dnia 11 maja 2018 roku powód sprecyzował swoje żądanie domagając się zasądzenia od pozwanych in solidum na jego rzecz kwoty

87.286,89,- zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od kwoty kapitału kredytu tj. od kwoty 85.438,18,- zł za okres od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku tj. od dnia 16 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty; kwoty 1.684,85,- zł z tytułu odsetek umownych naliczonych za okres od dnia 19 września 2017 roku do dnia 4 stycznia 2018 roku oraz kwoty 163,86,- zł z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczonych od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 5 stycznia 2018 roku do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych, (k. 29 - 33 akt)

W odpowiedzi na nie pozwani wnieśli o oddalenie jego powództwa w całości - oprócz dotychczas podniesionych zarzutów podnieśli, iż sporna umowa została zawarta z naruszeniem normy z art.385¹ par. 1 k.c poprzez obejście przez pożyczkodawcę normy z art. 359 par. 2¹ k.c, co czyni ich zdaniem jej postanowienia za nieważne, (k. 86 - 88 akt).

W pismach z dat 7 czerwca 2018 roku i 20 czerwca 2018 roku powód - podtrzymując swoje stanowisko - zakwestionował podniesione przez nich zarzuty. (k.91 - 93 akt i 106 - 109 akt).

Na rozprawie w dniu 29 sierpnia 2018 roku pozwany podał, że pozwani prowadzą z powodem rozmowy odnośnie spłaty w/w zadłużenia w ratach, (k. 116 akt).

Ustalenia stanu faktycznego:

W dniu 28 kwietnia 2016 roku powód (...) Bank (...) S.A. z/ s W. w zawarł z pozwaną M. K. umowę o kredyt na kwotę 80.000,- zł - pozwany R. K., jej mąż, wyraził na to zgodę.

dowód: odpis z KFIŚ powoda (k. 38 - 62 akt), umowa kredytu (k. 63 - 71 akt), wykaz operacji (k. 110 akt).

Pismem z dnia 20 listopada 2017 roku wypowiedział on jej tą umowę z uwagi na niespłacenie przez nią w wyznaczonym terminie dwóch kolejnych rat z tego tytułu.

dowód: wypowiedzenie umowy kredytu (k. 72 -73 akt).

Zgodnie z wyciągiem z ksiąg bankowych z dnia 15 stycznia 2018 roku pozwani winni zapłacić powodowi kwotę 87.286,89,- zł, na która składają się:

- a) w wysokości 85.438,18,- zł z tytułu kapitału kredytu,
- b) w wysokości 1.684,85,- zł z tytułu odsetek umownych naliczonych za okres od dnia 19 września 2017 roku do dnia 4 stycznia 2018 roku,
- c) 163,86,- zł z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczonych od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 5 stycznia 2018 roku do dnia poprzedzającego wystawienie tego wyciągu.

Zgodnie z jego treścią należne są mu od nich dalsze odsetki za opóźnienie liczone od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia następnego po dacie jego wystawienia tj. od dnia 16 stycznia 2018 roku do dnia faktycznej spłaty. dowód: wyciąg z ksiąg wieczystych (k. 74 -76 akt).

Pozwani nie spłacili zadłużenia wobec powoda. bezsporne

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zgromadzonych w przebiegu niniejszej sprawy dokumentów zarówno urzędowych, jak i prywatnych.

Zgodnie z treścią normy z art. 244 k.p.c. ..dokumenty urzędowe stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone... - był nim w przedmiotowej sprawie odpis z Krajowego Rejestru Sądowego - rejestru przedsiębiorstw. Zgodnie natomiast z treścią normy z art. 245 k.p.c. ...dokumenty prywatne stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie - były nimi pozostałe w/w/.

Ich wiarygodność ich kserokopii nie budziła wątpliwości - mimo, że kserokopia nie jest dokumentem, a stanowi jedynie element twierdzenia strony o istnieniu dokumentu o treści jej odpowiadającej, to w toku tego postępowania nie podniesiono na tym tle zarzutów. Warunki zaprzeczenia ich prawdziwości zredagowane zostały odpowiednio w normach art. 252 k.p.c. i art. 253 k.p.c. - żadna ze stron z udziałem możliwości z art. 232 k.p.c. inicjatywy takiej nie podjęła; brak było też przesłanek ku temu, by zrobić to z urzędu.

Zważeniu podległo, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie, tezę taką należało uznać za udowodnioną w świetle analizy zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego; przywołanych unormowań i przedstawionego rozumowania.

Powód domagał się od pozwanych zapłaty na jego rzecz określonej kwoty pieniężnej z tytułu niespłaconego kredytu zacięgniętego u niego przez pozwaną na co pozwany wyraził zgodę.

Umowa kredytu bankowego jest umową nazwaną uregulowaną w normie z art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (w brzmieniu obowiązującym w dacie zawarcia każdej z umów, tekst jednolity z dnia 13 maja 2002 roku - Dz.U. numer 72, poz. 665,; dalej; prawo bankowe). Zgodnie z jego treścią jego ust. 1 ...przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych

w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu...; w myśl jego ust. 2 ...umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i określać w szczególności: strony umowy, kwotę i walutę kredytu, cel, na który kredyt został udzielony, zasady i termin spłaty kredytu, wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany, sposób zabezpieczenia spłaty kredytu, zakres uprawnień banku związanych z kontrolą wykorzystania i spłaty kredytu, terminy i sposób postawienia do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych, wysokość prowizji, jeżeli umowa ją przewiduje, warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy....

W pierwszej kolejności wskazać należało, że na rozprawie w dniu 29 sierpnia 2018 roku pozwany oświadczył, że pozwani podjęli z powodem rozmowy odnośnie spłaty opisanego zadłużenia w ratach.

Powyższe stanowi niewłaściwe uznanie roszczenia - w literaturze podnosi się, że uznanie niewłaściwe nie jest czynnością prawną, lecz oświadczeniem wiedzy zobowiązanego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.11.2004 r., I CK 279/04, L.). Skuteczność takiego uznania jest warunkowane przesłanką działania zobowiązanego dobrowolnie i z dostatecznym rozeznaniem; nie jest przy tym wymagana jego świadomość co do skutków czynności kwalifikowanej jako uznanie niewłaściwe (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 26.4.1995 r., III CZP 39/95, OSNC 1995, Nr 9, poz. 120). Przykładami takich działań są: in. prośby o rozłożenie zadłużenia na raty (zob. wyr. SN z 19.9.2002 roku, II CKN 1312/00, OSNC 2003, Nr 12, poz. 168; por. M. Gutowski (red.), Kodeks cywilny. Tom I. Komentarz do art. 1 - 352, Warszawa 2018).

Niezależnie od powyższego - powództwo powoda zasługiwało na uwzględnienie, bowiem podniesione przez pozwanych zarzuty okazały się niezasadne.

1. W szczególności - wysokość należności głównej oraz żądanych odsetek, jak również wyliczenia udostępnionej pozwanej kwoty z uwzględnieniem dokonanych przez nią wpłat do dnia wniesienia powództwa; wskazania sposobu wyliczenia odsetek umownych i karnych oraz sposobu zaliczenia poszczególnych wpłat na poczet wymagalnych kwot kapitału i odsetek została wykazana przez powoda treścią przedstawionych przez niego dokumentów w postaci analizowanej umowy oraz wyciągu z jego księgi..

-Zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy Prawo bankowe - ...księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych....

Ich moc prawna - natomiast - nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym, (norma z art. 95 ust. 1a ustawy Prawo bankowe).

Zatem - wobec jednoznacznego brzmienia normy z art. 95 ust.1a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 1988), dokument w postaci wyciągu z ksiąg bankowych w postępowaniu cywilnym nie ma mocy dokumentu urzędowego. Nie pozbawia to go jednak mocy dowodowej i wiarygodności, (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9 czerwca 2016 r. I A Ca 1758/15).

2. Odnosząc się do pozostałych podnoszonych w przebiegu tego procesu przez pozwanych zarzutów wskazać należało, że w żaden sposób nie wykazali oni braku legitymacji procesowej po stronie powoda pozostając na etapie głosownych twierdzeń. Podstawa wypowiedzenia przez niego pozwanej spornej umowy wynikała - zaś - jednoznacznie z treści dokumentu tego dotyczącego oraz z treści samej tej umowy.

3. Z kolei ich zarzuty odnoszące się do braku wykazania przez powoda wymagalności roszczenia oraz braku skutecznego doręczenia przez niego pozwanej tego wypowiedzenia uznać należało za bezzasadne wobec oświadczenia

pozwanego złożonego na rozprawie, że podjęli oni z nim rozmowy mające na celu spłatę ich zadłużenia z powyższego tytułu w ratach.

4. Chybionym okazał się także eksponowany przez nich zarzut przedawnienia jego roszczenia, skoro wypowiedzenie spornej umowy doręczone zostało pozwanej w dniu 23 listopada 2017 roku, tym samym całość zadłużenia wynikającego z niej stała się wymagalna po upływie miesięcznego okresu od tego dnia. Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 17 stycznia 2017 roku - a więc oczywistym było, że zarzut ten nie miał racji bytu w przedmiotowej sprawie.

5. Pozwani wskazywali także, że powód udzielając pozwanej kredytu zobowiązał ich do obowiązkowego ubezpieczenia zobowiązania oraz, że nie mieli możliwości zapoznania się ze szczegółami jego dotyczącymi, co w żaden sposób nie zostało przez nich wykazane.

6. Podnieśli także, że powód dochodzi dwukrotnie naliczonych odsetek, które w ich ocenie są niezasadne. Tymczasem z redakcji normy z art. 482 par.

1 k.c. jednoznacznie wynika, że od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

7. Oprócz powyższego pozwani twierdzili także, że omawiana umowa została zawarta z naruszeniem normy z art. 385¹ par. 1 k.c. poprzez obejście przez pożyczkodawcę normy z art. 359 par. 2¹ k.c., co czyni - ich zdaniem - jej postanowienia nieważnymi. Tymczasem żądane przez niego od nich odsetki nie przekraczają wysokości odsetek maksymalnych, o których mowa w art. 359 par. 2¹ k.c.

(punkt I wydanego w tej sprawie wyroku)

O odsetkach orzeczono w oparciu o art. 481 par. 1 i par. 2 k.c. oraz art. 482 par. 1 k.c.; zgodnie z art. 481 par. 1 k.c., ...jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi... Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże - gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za

opóźnienie według niej (art. 481 par. 2 k.e).

Z kolei - zgodnie z art. 482 par. 1 k.c....od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy...

Odsetki od kwoty kapitału zasądzono od dnia 16 stycznia 2018 roku, a zatem od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych; z kolei odsetki za opóźnienie od skapitalizowanych odsetek zasądzono od dnia wniesienia pozwu w tej sprawie czyli od dnia 23 kwietnia 2018 roku - do dnia zapłaty.

O kosztach orzeczono w oparciu o normy z art. 108 par. 1 k.p.c.; art. 98 par. 1 i par. 3 k.p.c.; ustawę z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Kierując się wynikiem tego procesu kosztami tymi obciążono pozwanych w całości - złożyły się nań następujące kwoty: 4.365,- zł z tytułu zwrotu uiszczonych przez powoda opłat sądowych oraz kwota 5.400,- zł z tytułu jego zastępstwa procesowego (§ 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych).

SSO Zofia Lehmann